

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan razen izjemnih nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Krečansko vprašanje.

Pod turškim vladanjem Kreta ni napredovala, kakor i nobena druga dežela. Krečani so ohranili starogrško naklonjenost do omike in ljubezen do svobode, kar kaže to, da imajo štiri srednje šole in da so prijeli že večkrat za meč, da se osvobodijo.

Tudi to stoletje je že večkrat na Kreti tekla kri za osvobodjenje, če tudi zastoj. Ne le za osvobodjenje Grške, temveč tudi v šestdesetih in sedemdesetih letih je na Kreti bilo več ustankov. Prinesli niso Krečanom svobode, a Turčija jim je bila priznala neko samoupravo, pod katero bi si bila Kreta gotovo opomogla, da se je dejansko izvršila. Turki so bili Krečanom dali samoupravo samo zaradi tega, da nekoliko pomirijo prebivalstvo, a porabili so prvo priložnost, da so jo zopet odpravili. To se oficijelno ni nikdar zgodilo, a krečansko narodno sobranje se ni več sklicalo, vsi davki, ki jih plačuje dežela, so se odpravljali v Carigrad, za domače potrebe se ničesar storilo ni. Uradniki, sami mohamedanci, so pa ljudstvo zatirali. Zato je prišlo do novega ustanka, ki se je lani končal s tem, da je Turčija obljubila Krečanom novo samoupravo. V resnici se pa ni druzega zgodilo, da se je kristijan Berović paša imenoval za generalnega guvernerja, vse druge obljubljene reforme so ostale na papirju. Turška vlada je nahnjkala mohamedance, da se spuntajo in z orožjem v roki preprečijo izvedenje reform. Velel tega je prišlo na Kreti do novih bojov, po mestih pobili so razjarjeni mohamedanci na stotine kristijanov, vevlasti, ki imajo svojo vojne ladije pred Kreto, so pa lepo mirno gledale, kakor vlani klanje Armencev v Carigradu. Veleposlaniki v Carigradu so imeli neka posvetovanja, kako naj se reši turška vprašanja, a kaj so sklenili, se ni nič gotovega izvedelo. Samo brzovjav je vedno razširjal novice, da so vse vevlasti jedine. To zatiranje jedine je že smešno postalo in turški vladni in državni krogi bili so

izgubili gotovo že vsako spoštovanje pred Evropo. Sicer pa moramo omeniti, da vse posvetovanje veleposlanikov se ni toliko oziralo na zboljšanje kristijanskih narodov v Turčiji, kakor na to, da se zjamčijo turškim upnikom visoke obresti.

Gleda Kreta se je Turčija močno zaračunala. In kar se niso upale vevlasti, da bi namreč to deželo obvarovale nadaljnjega turškega zatiranja, zato se je odločila mala Grška. Ko so prišla s Krete poročila o klanju se je po vsej Grški začelo neko gibanje. Narod je povsod glasno zahteval, da Grška potegne orožje za nesrečne Krečane. Nakrat je Evropa presenetila novica, da je Grška poslala svoje brodovje na Kreto. To je vzbudilo veliko presenečenje mej vevlastmi in jezo v evropskih finančnih krogih. Židovski listi vsi Evrope so ves žolč izlili nad Grško, ki ne more niti zadovoljiti svojih upnikov, za vojno pa trosi denar. Ko bi šlo po njih volji, bi vevlasti morale grško brodovje kar obkoliti s svojimi ladjami in nazaj poslati v Pirej. Nemčija je to tudi baje predlagala. Zgodilo se seveda ni ničesar. Razposlalo se je zopet nekaj brzovjav v ves svet o jedinstvi vlasti, storilo se pa ni druzega, kakor da se je izkrcalo nekaj pomorščakov z evropskih vojnih ladij, ki so zasedli nekatera mesta.

Grki so v tem izkrcali vojake, proglasili združenje Krete z Grško. Grški polkovnik Vasos je prevzel na Kreti upravo v svoje roke. Razpisal je občinske volitve in z jedno besedo, Grška se je ondu tako ndomačila, kakor da ne misli ostaviti več otoka.

Na strani Grške so simpatije večine civilizovanega sveta. V Angliji, Franciji in Italiji so velike demonstracije za Grško. Ker se dandanes ljudsko mnenje ne more tako prezirati, kot se je nekaj, lahko rešemo, da omenjene države ne bodo dosti storile proti Kreti. S tem se je razbila jedinstvo evropskih vevlastij.

Če tudi so Grki nam nasprotni po rodu in

krvi, a tudi mi Slovenci jim želimo najboljšega uspeha. Mi želimo svobodo vsacemu narodu, bodi si katere koli vere in krvi. Če Grki nekoliko omajejo turško moč, s tem pripomorejo tudi nekoliko k osvoboditvi tistih Bolgarov in Srbov, ki so še pod turško vlado, torej posredno tudi koristijo slovanstvu.

Kako se razmere na Kreti uravnajo, danes še ne vemo. Toliko je gotovo, da Kreta nič več ne pride neposredno pod tuško oblast. Najbrž ostane pod Grško, kakor je svoj čas Vzhodna Rumelija pod Bolgarijo. Tudi zjedinenje obeh Bolgarij je vzbudilo nevoljo diplomacije, a zveza je pa le obstala. Pokazalo se je, da je moč narodne ideje mogočnejša, nego vsa pamet diplomatov, ki hočejo ves svet pri zeleni mizi urediti brez ozira na mišljenje prebivalstva.

Diplomacija se nekako ne more sprijazniti z mislijo, da so minoli časi, ko se je vsa politika odločevala v diplomatskih pisarnah, temveč imajo narodi sami nekaj govoriti. To je povod mnogih njenih porazov. Sedaj tudi glede krečanskega vprašanja vevlasti več ne mislijo, kako bi Kreto ohranile Turčiji, temveč le na to, da se sama častno izmotajo, in da se ne razširi vstaja na druge turške pokrajine.

Kakšen uspeh bode imela diplomacija, ne bomo ugibali. Krečanski dogodki so jasno dokazali, da se celokupnost Turčije ne bode dala ohraniti, naj tudi vevlasti jo še tako podpirajo, pokazalo je pa tudi, da moč narodne ideje, ki je zjedini Nemčijo in Italijo, še ni izmrila, temveč bode zlasti znatno premenila zemljevid balkanskega poluotoka. Naj se diplomatje še tako upirajo, Turčije ne bodo ohranili. Za krečanskim pride makedonsko vprašanje, albansko vprašanje itd.

Turčija se največ s tem vzdržuje v Evropi, da se vevlasti boje, da pride ob njenem propadu do velike evropske vojne. Dogodki na Kreti so Evropi npravnost pokazali pot k rešenju orientalskega vprašanja brez velike evropske vojne. Pose-

LISTEK.

Polkovnik Laporte o ženskah.

Spisal Guy de Maupassant.

(Dalje in konec.)

„Kdo da svoj plašč?“ zakliče pripravní Janez.

„Tovariši, tu gre za čedno dekletce!“

In takoj je vrglo deset vojakov svoje plašče; v kratkem času je bilo zavito dekletce v gorko odejo in dvignjeno na šest ram. Postavil sem se spredaj na desno stran ter bil, Bog mi je priča, vesel, ker sem mogel biti poleg.

Korakali so čvrstejše in veselejše, kakor da so pili dober požirek vina. Slišal sem celo, da so se šalili mej sabo. Prisotnost jedne ženske je zadoščala, da so bili Francozi elektrizovani!

Vojaki so se torej zopet razvrstili ter bili iz nova poživljeni in pogumnejši. Star prostovoljec, ki je šel za nosilnico ter čakal, kdaj bo nadomestil tovariša, poleg katerega je korakal, je šepnil sosedu, vendar dovolj glasno, da so mogli slišati i drugi: „Nisem več mlad, ali vrag vé, drugi spol še vendar presune človeku srce in obisti!“

Do treh zjutraj smo korakali dalje skoraj brez vsakega odpočitka. Tedaj pa so se obrnili najedenkrat poslednji in ves oddelek je ležal v hipu v snegu; videla se je le še temna senca na tleh.

Z zamolklim glasom sem zapovedoval in slišal za seboj ropotanje in tresenje pušk, katere so basali.

Nekaj tujega se je premikalo sredi polja.

Lahko bi mislil kdo, da skače ondi velikanska žival, se razširja in zopet mota po kačje, postaja in beži. Najedenkrat pa se je približala ta nejasna podoba, in zagledal sem v divjerno diru zaporedoma dvanajst ulancev, iščočih svojo pot. Bili so že tako blizu, da sem čul razkavo hropenje hitro dihačjih konj, žvenket orožja in škrtanje sedel.

Zavpil sem: „Strelite!“

In petdeset pušk je počilo v tiho noč. Štiri ali petkrat je še zagrmelo, nato le še posamezni, zadnji poki... Ko se je prevlekel dim, ki je ovijal vse z nevidno meglico, smo videli, da je padlo dvanajst mož in devet konj. Tri živali so besno dirjale, in le jeden konj je vlekel za sabo vojaka, ki je visel v stremenih in tolkel život svojega jezdeca ob zmrzla tla.

Za mano se je zakrohotal divje vojak, drugi pa je zaklical: „To bo zopet vdov!“

Morebiti je bil sam oženjen!

Gospodična pa je dvignila glavo in vprašala:

„Kaj je, se li bojujete?“

Odgovoril sem ji: „Nič, nič, gospodična; le dvanajsterici Prusov smo pomagali na drug svet.“

Zamrmala je: „Ah, ubogi ljudje!“

Toda mraz je bil zelo velik, in takoj je izginila zopet mej plašči. Potovali smo dalje in stopali dolgo v navadnem koraku. Končno pa se je izjasnilo nebo, sneg je bil čist, bleščal se je ter se lesketal, in rudeč pas se je razstrl čez vzhod.

Iz dalnje daljave je zaklical glas: „Kdo prihaja?“

Ves oddelek je takoj obstal: jaz pa sem šel naprej, da bi videl, kaj je.

Zadeli smo na francoske polke.

Ko so defilirali moji ljudje mimo straže, ugledal je komandant na konji, kateremu sem mej tem sporočil o naših dogodkih, nosilnico in vprašal s prijetno zvonečim glasom: „Kaj imate tu notri?“

Takoj se je pokazala plavalasa glavica kuštravih las, in odgovorila je smehljaje: „Jaz sem, gospod!“

Vse vrste so se zasmejale in radost je prešinila vojake. „Pripravní Janez“ pa, ki je šel tik nosilnice, je zamahnil s čepico in zavpil: „Živela Francija!“

Vedel nisem zakaj, ali bil sem ves vznemirjen: tako fino in galantno se mi je zdelo to. Imel sem prav tiista čustva, kakor da bi bili ravnokar rešili deželo ter naredili nekaj prav dobrega in patrijotičnega, česar drugi še niso.

Tega malega obraza, glejte, nikdar ne pozabim; in če bi me vprašali, kako bi se najbolje nadomestili bobnarji in trobci, bi jim svetoval, da se prideli mesto njih vsakemu polku — čedno dekletce. To bi še vse drugače uplivalo na vojaštvo, kakor če se igra marzeljeza! Nebesa, kako bi čiviljalo čete, če bi imeli dekleta, živo madono na strani svojega polkovnika!“

Nekaj sekund je polkovnik molčal; nato pa je rekel s prepričevalnim obrazom, nagibajoč glavo nazaj: „Evo, tako Francozi ljubimo ženske!“

stva sedanje Turčije naj se prepuste tamošnjim narodnostim. Tako se bodo vstvarile male države na ozemlju sedanje Turčije, katere gotovo ne bodo nevarne nobeni evropski velesili. Tako je najden pot, po katerem se naredi lahko brez velike nevarnosti za evropski mir konec Turčiji, ki je prava sramota za omikano Evropo in naše stoletje.

Državnozbornske volitve.

Volitve volilnih mož. V trebanjskem okraju je položaj za narodnega kandidata jako ugoden. Narodna stranka je zmagala tudi na Mirni, v Tržišču in v Št. Janžu. V slednji občini so bili izvoljeni 4 volilni možje narodne stranke za peto kurijo in 5 volilnih mož za kmetске občine. Na Notranjskem so klerikalci doslej odvzeli narodni stranki le Smihel. Da se je jelo ljudstvo že odvracati od klerikalne stranke, je pokazala volitev v Slavini. Udeležba pri prvotni volitvi je bila ogromna. Za narodne kandidate je bilo oddanih 78 glasov, za klerikalne 96. Narodni stranki je od zadnjih volitev v tej občini priraslo 28 glasov. Kako živahna je bila agitacija, je razvidno iz tega, da je iz jedne vasi, katera šteje 20 volilcev, prišlo volit 18 volilcev, jeden je radi bolehnosti izostal, jeden pa bil odsoten. Tolike zanimanje naroda za volitve je vse-kako dobro znamenje.

Iz Čateža se nam piše: Malokaterikrat slišite kaj iz Čateža. Priprost kmet sem, zato ne zamerite, gospod urednik, če ne pišem pravilne slovenščine. Poročati vam hočem o izidu volitve na Veliki Loki. Bilo nas je malo, a bili smo možje. V peti kuriji zmagali smo prav lahko. V četrti kuriji zmagala pa je inteligenca Čatežanov. Stali so, kakor skala, katere ne obje noben zob. Zmagali smo, dasi so protivniki imeli večino. Velika Loka, Čatež in Šent Lorenc sporazumeli so se takole: Volimo gosp. župana Janez Bukovca na Mrzli Luzzi, občinske svetovalce Frana Škočirja iz Krtine, Antona Pancarja, Jurija Ravnikarja in mojo malenkost. Gospod Janez Bukovec dobil je pri volitvah pete in četrtе kurije vse glasove. Smešno ulogo pa je igral g. Fran Avsec, kapelan v Trebnjem. Mislim, da ga na Veliko Loko in Čatež ne bode nikdar več. Toliko za sedaj.

Jožef Kotar.

S slovenskega Štajerskega nam dobajajo mnogi dopisi, ki se obračajo proti temu ali onemu kandidatu. Dotične dopisnike prosimo oprostjenja, ali izprevideli smo, da našemu listu nikakor ne kaže, da bi se umešaval v volilno gibanje na Spodnjem Štajerskem. Oadi imajo Slovenci svojo posebno organizacijo, ki se je dosedaj pri volitvah vedno dobro obnesla. Zatorej prepustimo štajerskim voditeljem, da sedanje volitve vodijo po svoji previdnosti, in da si izbere kandidate, koji so po njihovem mnenju za sedanje čase najsposobnejši. Disciplina je pa povsod potrebna, tako v Ljubljani, kakor na Spodnjem Štajerju. Pa brez zamere!

V Knittelfeldu na Štajerskem izvoljenih je za peto kurijo 12 socialističnih volilnih mož. Zastoj je bilo vse prizadevanje klerikalcev in krščanskih socialstov.

Mej češko radikalno stranko je nastal hud razpor. Izstopili so iz nje dr. Baxa, dr. Rašin, Sokol in Škaba, ker je izvrševalni odbor te stranke sklenil, pri volitvah podpirati socialnodemokratske kandidate. Omenjeni možje so se odločno izrekli proti socialistom, ker ne priznavajo češkega državnega prava.

V Karlovih Varih zmagali so socialisti s 24 volilnimi možmi za peto kurijo, a tudi okrog Karlovih Varov zmagali so po mnogih občinah socialisti z veliko večino.

Klerikalci se povsod boje, da bi ljudje slišali tudi drugih glasov in njih delovanje spoznali tudi od slabe strani, zato pa skušajo povsod s silo razgnati shode nasprotnih strank. V Buchkirchenu pri Welsu na Gorenjem Avstrijskem so socialisti imeli volilni shod. Duhovščina je pa nahujkala kmete, da so jih napali s kamenjem, noži in cepci. Sedem so jih poškodovali. Ranjena sta mej drugim tudi dva krščanskosocialna obrtnika, ki sta po opravih prišla v Buchkirchen in tudi šla na shod, ker so ju kmetje po zmotnjavi imeli za socialista.

V Kottlinghormannu na Gorenjem Avstrijskem so tudi socialisti hoteli imeti shod. Razgnali so ga kmetje pod vodstvom kapelana Mausca. Potem so socialisti odšli proti Nieder-Schremsu. Za njimi so šli kmetje pod vodstvom omenjenega kapelana. Nahujskani od duhovnika napali so socialiste s kamenjem in koli. Več so jih lahko poškodovali.

S takim postopanjem socializma klerikalci ne bodo uničili, temveč le ljudi podivjali. Kdo ve, če se v kratkem ne bodo še kesali. V kratkem se utegne ljudska jeza obrniti proti njih shodom. Krščanski socialisti na Dunaju so tudi razganjali shode, a konec temu je pa, da se sedaj sami že ne upajo sklicati pravega ljudskega shoda, temveč le shode pri zaprtih vratih, na katere na puste političnih nasprotnikov. Po kmetih pa tako počenjanje utegne roditi še mnogo slabši sad, ker je prebivalstvo boljše nasilstvom nagneno. Žaleti je le, da bi se prouzročitelji takih pobojev ostro kaznovali.

Dunajski protisemitje se jako boje, da propadejo v peti kuriji skoro v vseh dunajskih volilnih okrajih. Liberalna stranka ni postavila v peti kuriji nobenih kandidatov in mnogi njeni privrženci pojdejo volit socialiste. Za Luegerja in somišljenike bode to malo neprijetno, kajti nikakor ne bodo več mogli se s tem ponašati, da je narod za njimi. Za njimi so le nekateri sloji meščanstva, kakor za liberalci. Nižje prebivalstvo na Dunaju je pa največ socialnodemokratsko. Da je temu tako, so protisemitje nekoliko sami krivi, ker so vedno zabavljali proti židovskemu kapitalu. Ljudje ne znajo delati razlik mej židovskim in krščanskim kapitalom in se obračajo proti kapitalu sploh. Krščanski socialisti bodo želi, kar so sami sejali.

V Ljubljani, 22. februarja.

Moravski deželni kulturni svet. Na Moravskem se je v deželnem zboru letos zopet sprožila misel, da se osnuje deželni kulturni svet. Svet naj bi imel češki in nemški oddelek, kakor deželni kulturni svet češki. Nemci zahtevajo jednako zastopstvo obeh oddelkov v osrednjem odboru. Čehi pa glede na to, da je velika večina dežele češka, zahtevajo, naj v osrednji odbor pošlje češki oddelek štiri, nemški pa le dva člana. Vladni zastopnik se je izjavil, da vlada načrta zakona o tej stvari, ne predloži v potrjenje, ako v njem v vseh ozirih ne bodeta obe narodnosti enakopravni. Radovedni smo, če bi vlada se tudi tako odločno potegnila za enakopravnost, ko bi se hotela kaka taka na-prava osnovati na Štajerskem in Koroškem.

Pogodba z Ogersko. Budimpeštanska trgovinska zbornica je te dni zopet sklenila neko resolucijo, ki se tiče obnovenja pogodbe z Ogersko. V tej resoluciji odločno ugovarja vsaki pogodbi, v kateri bi se avstrijski industriji dovolila kaka javna zalaganja na Ogerskem. S tem se izpodkopljejo tla ogerski industriji. — Pri tacih glasovih je pač malo upanja, da bi se mogla dognati kaka pogodba, ki bi se vsaj nekoliko ozirala na avstrijske koristi. Madjari le gledajo, kako škodujejo naši državni polovici. Sveda če se bo naš državni zbor dobro uprl, bodo Madjari pač nekoliko odjenjali, kajti s svojim carinskim ozemljem bi si nič ne pomagali, pač pa sebi škodovali.

Revizija ustave v Srbiji. Govori se, da sedanja srbska vlada pripravlja novi načrt ustave, s katerim se silno omeji volilna pravica. Voliti bi smeli samo tisti, ki plačujejo najmanj petdeset frankov davka, izvoljeni bi pa biti smeli samo tisti, ki so dovršili vsaj pet razredov kake srednje šole in plačujejo najmanj 200 frankov davka. Na ta način mislijo kmetški element, ki je najbolje radikalen, izrinuti iz skupščine. Vlada in kralj se nadejata, da bode potem lažje vladati v Srbiji. Število volilcev se skrči s 180.000 na 45.000. Mi vsekako dvomimo, da bi se za tak načrt v skupščini dobila večina.

Ramazan. Sultan je v velikem strahu pred svojimi podložniki. Stara navada je, da sultan gre dne 15. ramazana molit v neko carigrajsko mošejo. To se vrši vselej v slovesnem sprevodu. Letos so tudi postavili vojake, in redarje po ulicah, koder se ima peljati sultan. Pripeljale so se haremske ženske in nekaj dostojanstvenikov, sultana so ljudje zaman čakali. Prišel je v mošejo, a se je pripeljal po tistem na neki ladiji po Bosporu in po odpravljenih molitvah zopet odpeljal. Po carigrajskih ulicah se sedanji turški vladar ni upal voziti. Mohamedansko prebivalstvo ni zadovoljno s sultanom, ki se narodu niti pokaže.

Francoska opozicija je porabila zasedanje nekaterih okrajev Krete po vojakihi velevalstij proti vladi. Opozicijski listi in poslanci v zbornici trdijo, da je vlada rušila ustavo, ko je dovolila, da se tudi francoski vojaki udeležujejo te okupacije. To že pomenja vojno, a vojno napovedati pa ima v Franciji pravico jedino parlament. Opozicija je pa tudi po vsej Franciji začela prirejati veliko demonstracijo za Grško. Kakor se vidi, narod francoski simpatizuje s Grško in zatorej ni verjetno, da bi se Francija pridružila kaki akciji proti Grški.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. februarja.

— (Deže'ni zbor) imel bode svojo X. sejo dne 24. februarja ob 10. uri dopoldne. Dnevni red: 1.) Branje zapisnika IX. deželnozbornske seje dne 19. februarja 1897; 2.) Naznanila deželnozbornskega predsedstva; 3.) Ustna poročila finančnega odseka o proračunu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1897.; 4.) o prošnji Franc Smoliča, pomočnega sluga pri deželni blagajnici, za spregled prekoračene normalne starosti; 5.) o zgradbi nove deželne bolnice, o novi pogodbi glede priskrbe režijskih potrebščin in hrane bolnikom ter o stavbinskih stroških do konca 1897. l.; 6.) o podporah za šolske zgradbe; 7.) o proračunu normalno-šolskega zaklada za leto 1897.; 8.) o § 5, marg. št. 7., letnega poročila: Loterijsko posojilo ljubljanskega mesta; 9.) o pospeševanju vinoreje na Kranjskem; 10.) o prošnji a) posestnikov na Suhi za podporo za uravnavo Sore; b) kmetijske podružnice v Sv. Križu pri Litiji za podporo za napravo trtnice in drevesnice; 11.) Ustna poročila upravnega odseka o prošnji županstva na Vrhniki, da bi se vas Hrib inkorporirala vrhniškemu trgu; 12.) o prošnji županstva Žilimlje, Studenec, Iškalo, Iškavas in Turjak za uvrstitev občinske ceste Studenec Golo mej okrajne ceste; 13.) o prošnji županstva v Trebnjem za uvrstitev občinskih cest, in sicer od državne ceste v Trebnjem od deželne ceste na Račjem Selu in od Dolenje Nemškevasi proti Trebelnu mej okrajne ceste; o prošnji županstva v Hrenovicah za uvrstitev občinske ceste iz Gorenj v Bukovje mej okrajne ceste.

— („Slovenec“ in državnozbornske volitve.) Te volitve provzročujejo skrbi v osrednjem odboru katoliške narodne stranke. Posebno glede notranjskega in trebanjskega okraja. Zategadelj spisal je „tajnik“ dr. Šušteršič jednat poziv, kojega je „Slovenec“ v soboto priobčil. V tem pozivu pridružajo se klerikalni pristaši, da naj pazijo na vsak glas, ker je mogoče, da bode uspeh odvisen od jednega samega glasu. Proti pozivu samemu bi ničesar ne imeli — pri tacih bojih skliče vsaka stranka vse svoje na volišče. Ugovarjamo pa proti temu, da se v omenjenem pozivu opusjeta dva gospoda, kojih jeden do sedaj kandidatom od naše stranke še niti proglašen ni, drugi pa se porogljivo imenuje večni Kočevski kandidat. Počasi gospoda! Če hočete na račun naših kandidatov uganjati take dovtype, potem ne vemo, koje stranke kandidati bodo prijetnejše vozarili. Povše, žitnik in tudi tajnik dr. Šušteršič — ali niso vse to možje, ki vsi trije tiče pod stakleno strešico? Zatorej še jedenkrat: nikari pričenjati!

— („Slovenski List“) donaha v svoji zadnji številki krvav članek, v katerem igra rabelja nad dr. Tavčarjem. Ta list miru in sprave je miren jedino le proti klerikalni stranki, naši stranki nasproti pa je trinog, ki je samo tedaj srečen, kadar se koplje v potoku narodno-napredne krvi! V predalih „Slovenskega Lista“ se ta kri kar na litre toči, stranka naša pa je vzlic temu zdrava, ter ostane vsaj nekaj časa še zdrava, in naj Tretenjak in Gregorič še trideset let nosita svoji glavi na svojih ramah! Če bi narodna stranka ne imela družih skrbi, kakor one, koje ji napravljati ti dve glavici, imela bi zares srečno dušo! Občudovanja vredno pa je, kako se „Slovenski List“ trudi, da bi staknil kje kako umazano bilko, da jo potem vrže v juho narodni stranki. Dr. Gregorič prinoslja zadnje čase prav rad tudi v naše družbe ter napenja ušesa kakor zajec sredi polja, da bi kaj zavohal, kar bi se potem v klobase porabilo pri njegovem listu. Tako je bilo tudi pri predzadnji seji mestnega ljubljanskega sveta. Seja je bila — kakor večkrat — suhoparna, in zategadelj podal se je dr. Tavčar k mestnemu svetniku Turku na „prijateljski“ razgovor. Ta gospod ima nekaj naravnega humorja,

in zagadelj je razgovor z njim časih prijeten, posebno v suboparnih sejah mestnega sveta. Komaj pa se je pričel razgovor, približal se je poštnjak dr. Gregorič, ter pričel krožiti okrog Tavčarja in Turka, prav tako kakor morski volk okrog ladje, če je z nje kaj v morje padlo. Kmalu se je udeležil tudi razgovora, ki se je sukal najprej o nekem plesu — in gospod Turk bi gotovo ne bil zadovoljen, če bi naš list objavil vse, kar se je o tem plesu — v šali se ve — govorilo. Na to je prišla na vrsto „hiša vstrpnosti“ — in prijatelj Vinko bi isto tako ne bil zadovoljen, če bi naš list objavil njegove nazore o ti hiši, katere je pri tisti priliki — v šali se vé — razvijal. Da so se delali dovtipi z jedne, kakor z druge strani je naravno. Istotako je naravno, da se je v šaljivi razgovor vpleta tudi volitev. „V Kravjo dolino ne sme nikdo izmej Vas, če noče bititepen!“ Tako se je bahal gospod Turk, ter še dostavil: „štiristo volilcev pripeljem k volitvi in če mi vsi konji pocepajo!“ Dr. Gregorič pri tem ni mogel zaostati, ter se je tudi bahal: „Samo mali prest mi je treba dvigniti, pa imam v Ljubljani sedemsto volilcev za sabo!“ Vraga, mislil si je dr. Tavčar, po tem takem imata ta dva gospoda celo Ljubljano za sabo, in nam ne ostaja drugega nego tristo Nemcev! V tem smislu se je tudi šaljivo izrazil, mečeč, da razgovor ne more biti resen, ker bi dr. Gregorič gotovo ne bil govoril o tem, da ima celih sedemsto volilcev ljubljanskih v malem svojem prstu. Mogoče, da je ta pretek najboljši del njegovega telesa, ali za sedemsto ljubljanskih volilcev je pa vendar le preznaten! Ta šaljivi razgovor pa je dr. Gregorič spravil v svojo malho, ter ga oddal v mestno ljubljansko hranilnico, kjer se je potem scvrli grozni članek zadnjega „Slovenskega lista“. Tako dela dični naš Gregorič mir v naši sredi! Če drugače ne gre, pa izkoristi zasebne razgovore, se ve le v toliko, v kolikor so za njegovo torbo! Vse drugo pa previdno zamolči; tega pa dr. Gregoriču niti v zlo ne štejejo, ker vemo, da mu njegova narava ne dopušča, da bi drugače postopal!

— (Prememba deželnozbornskega volilnega reda.) Deželni odbor je predložil deželnemu zboru nov načrt volilnega reda za deželni zbor. S tem zakonom se sedanji volilni red v toliko preminja, da se v kmetijskih občinah upeljejo direktne volitve. Vsaka občina, ki ima 250 prebivalcev, bode volilni kraj, tiste občine, katere pa nimajo toliko prebivalcev, se združijo s sosednjimi občinami v volilne kraje, v katerih slučajih okrajno glavarstvo določi, kje se bode volilo. Poleg tega določa načrt novega volilnega reda, da ima volilno pravico vsak, ki plačuje vsaj 4 gld. direktnega davka, ako tudi ne spada v občinah s tremi volilnimi razredi v prvi ali drugi volilni razred, v drugih občinah pa mej plačevalce prvih dveh tretjin davka. Nadalje so v načrtu zakona nekatere premembe glede vršitve volitve, ki so potrebne že zaradi omenjenih prememb.

— (Poraba potresnih podpor.) Daž. predsedstvo je povabilo zastopnika dunajskega pomočnega odbora in člane ljubljanskega pomočnega odbora, naj pregledajo knjige in spise, napašajoče se na porabo potresnih podpor in posojil in naj določijo, katere posamičnosti bi utegnile zanimati šiške kroge.

— (Lokalna železnica Ljubljana Vrhnika.) Uradni list javlja, da je politični obhod za lokalno železnico Ljubljana Vrhnika določene proge napovedan na dni 22., 23., 24. in 25. marca. Zajedno se bodo vršile tudi razlstitvene obravnave.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bode pela opere „Trubadur“, v kateri bode g. Beneš kot gost pel ulogo Manrika. V tej ulogi je g. Beneš dosegel v Oseku jako lep uspeh. „Slavonische Presse“ na pr. pravi, da „ima vse, kar treba pevcu in igralcu za to ulogo“, da je „s svojim lepim glasom pel ulogo povsem brezhibe“ in se „občinstvu tako zelo prikupil, da ga je odlikovalo z najburnejšim ploskanjem.“ V četrtrek pride na oder najpopularnejša in najlepša vseh Offenbachovih operet „Lepa Helena“. Intendantca je poskrbela, da iz operete izostane vse, kar bi moglo biti povod kakim rekriminacijam in tudi poskrbela, da se bode to zanimivo in zabavno delo predstavljalo povsem decentno.

— (Slovensko gledališče.) Vzlic „Slavčevi“ maskaradi in brezštevilnim drugim veselicam je bilo gledališče sinoči prav dobro obiskano. „Lumpacij Vagabund“ ugaja še vedno. V parterju je stala

mladina, glava pri glavi in frenetično ploskala, galerija je bila prenapolnjena in je tudi ploskala kar se je dalo, a tudi iz lož in s sedežev se je čulo neprestano krohotanje in glasen smeh. V koliko je bilo burno ploskanje opravičeno, tega ne bomo preiskovali.

— (Predavanje v muzeju.) V soboto smo morali zopet konstatovati, kako je v Ljubljani vse socijalno življenje razjedeno in kako vedno bolj gine zanimanje za znanstveni napredek našega mesta. Pa saj ni čuda, ker je poltlačna strast nekatere ljudi že tako zaslepila, da nočejo na drugam niti jedne dobre dlake videti. — (Tu naj blagovoljni čitatelji preskočijo dve strani do veselejše podobe.) — Mladina naših srednjih šol pa je sijajno dokazala, da ima razum za našo prazgodovino in tudi resno voljo spoznavati jo. Saj pa je predavanje tudi zelo popularno in vsakemu umljivo bilo. Poslušalci so lahko pregledali ne le različna najdišča, nego tudi vse razne dobe kranjskih selišč, mej drugimi tudi najstarejša slovenska bivališča. Škoda, da ni mogoče pri takih predavanjih posluževati se muzejskih zbirk, da bi si ustni opis tudi s predmeti pojasnjeval.

— („Slavčeva“ maskarada) ali „Veliki ljubljanski semenj“, vršč se včeraj zvečer v „Sokolu“ telovadnici, obnesel se je izredno sijajno. Velika dvorana je bila dubkom polna šegavih, krasnih in originalnih mask in „pri Figuru“, na „tandelerku“, pri „štantu“ in v „panorami“ izborna se zabavajočih gostov. Glavna stena za vojaško godbo je kazala Vodaikov trg z gimnazijo in s pesnikovo soho. Stene plesišča pa so bile ukusno dekorirane z zelenjem, zastavicami in s samoslovenskimi napisil ulic. Ples, ki je trajal do 1/6. jutraj skoro nepretrgoma, je bil jako živahen, četvorke pa so imele vedno do 100 ali še več veselih parov. Spreten aranžer je bil g. Zirkelbach. Mej maskami bi prisodili prvo odliko pikantnemu in velikomestno elegantnemu „postiljonu ljubezni“; jako izvirna je bila stara ženica, noseča v košu svojega moža. Razen bežev, Slovenk v pečah in avbah, golobčkov, nočij, ter Hrvat in Hrvatov v bogati narodni noši in s tamburicami, odlikovali so se še posebej godci, klovi in ciganske kolonije. Mej poslednjim so nabirale tri dražstno hudomušne čarovnice pridno in uspešno za šolsko družbo. Plesa so se udeležili premnogi odlični gostje, pa deputaciji „Sokola“ in „Ljubljane“. Vsekakor je ta maskarada „Slavcu“ ne le v gmetno, nego še posebej v moralno korist!

— (Škofjeloška čitalnica) priredi v svojih prostorih dne 28. februarja 1897 plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina neudom 60 kr.: udom 30 kr. za osebo. Maske dobrodošle.

— (Iz Idrije) se nam piše: Naše vrlo napredujoče „delavsko bralno društvo“ priredi na pustno nedeljo svojo maskarado. Odbor pomnožen s posebnim maskaradnim odsekom, se pošteno trudi, da se ta veselica dobro obrne. Mej člani vlada veliko zanimanje. Prijavilo se je že mnogo mask, mej njimi tudi tolpa španskih in ogerskih ciginov s svojo godbo itd. Pirovarna „pri črnem orlu“, ker se bode vršila maskarada, bode za ta večer primerno dekorirana. Ustopnina k maskaradi: za člane 10 kr., za nečlane 30 kr. Maskam brez ustopaice ni dovoljen vstop.

— (Poskušen rop.) V Kranji prišel je dne 15. t. m. zvečer ob 8. uri v stanovanje Primoža Likozarja našemljen človek in zahteval, naj mu Likozarjeva žena, katere je bila s svojim majhnim otrokom sama doma, kaj denarja da. Žena je tujen rekla, da ima nje odsotni mož ves denar pri sebi, na kar je ropar vzol nož in ženo lahko raulil. Žena je jela klicati na pomoč, na kar je tolovaj pobegnil. Zasledovanje drznega roparja ni doslej imelo uspeha.

— (Umrl.) je bivši nemško-nacionalni drž. poslanec štajerski Karol Morré, pisatelj znane igre „Revček Andrejček“. Morre je bil sin slovenskih starišev in se je šele v šoli nemški naučil.

— („Goriški Sokol“) priredi na pustni torek, dne 2. marca t. l., v dvorani „Slovenske Čitalnice“ v Gorici veliki ples v maskah in kostumih, pri katerem bo sviral vojaški orkester c. in kr. pešpolka baron Böck št. 47 iz Gorice. Začetek ob 8 1/4. uri zvečer. Ustop bo dovoljen le v sokolski ali salonski opravi ter esebam v kostumu ali pa v čedni maski.

— (Občinsko volitve v Trstu.) Progresovci so zmagali tudi v tretjem volilnem razredu, v katerem odločujejo uradniki. Pri zadnjih volitvah so zmagali v tem razredu takozvani laški „konservativci“. Vlada je tudi to pot delala za konservativce, a uradniki so jo pustili na cedilu. Namestnik Rinaldini bo morda jedini, ki ne bo hotel verjeti, da je to sad njegove politike.

— („Ksenija“ v Zagrebu.) Premijera Parmove opere „Ksenija“ se je preložila in sicer na petek dne 26. t. m. Umevno je ob sebi, da se vsi častilci gospoda skladatelja močno zanimajo, kako bo hrvatskemu občinstvu ta opera ugajala.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Šmartinu pod Šmarno goro mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 7. marca okr. šol. svetu okolice ljubljanske. — Pri rudarskem ravnateljstvu v Idriji

dve mesti rudarskih nadzornikov III. razreda. Prošnje z dokazi zmožnosti in znanja slovenskega in nemškega jezika v šestih tednih rudarskemu ravnateljstvu v Idriji.

* (Za zdravje in lepoto naših dam.) Svetovnoslavni zdravnik, profesor na oksfordskem vseučilišču dr. Plauscher, je obelodanil knjigo, v kateri s prepričevalnimi besedami dokazuje, da je ženskemu zdravju in ženski lepoti zmerno pašenje (seveda finih) cigaret in zmerno kolesarjenje jako koristno. Svoje trditve podpira s tehtnimi medicinskimi razlogi, dotično poglavje pa končuje z besedami: Kdor ljubi svojo ženo, hčerko itd. naj ji privoščil nekaj cigaret in naj ji kupi bicikel, sicer ni dober mož, ni dober oče.

* (Osveta prevarane žene.) Imoviti posestnik Eberstein v Bergau na Ogerskem je imel znanje z neko vdovo in tega niti svoji ženi ni prikrival. Siromašna žena se je radi tega zelo žalostila. Ko je mož te dni prišel kasno domov in zahteval, naj mu žena natlači pipo in gre po vina, je žena dela v pipo patrono, katero je bil mož prinesel od vojakov. Komaj je bil Eberstein začel kaditi, eksplozirala je patrona in je krogla zadela moža v usta, da najbrž ne bo okreval.

* (Milijonar na vešalih.) Zdravnik dr. Artur Dustrov v Unijonu, v ameriški državi Missouru, je bil po svojem očetu podedoval več milijonov dolarjev premoženja, a ker je bil velik zapravljivec, ga je sodišče dejalo pod kuratelo. Mož se je bil pijančevanja tako navadil, da ga ni bilo nikdar doma. Ko je nedavno tega prišel pozno ponoči domov in mu je žena očitala večno pijančevanje, vzal je revolver in ženo ustrelil, potem pa zgrabil svojega sinka, ga z jedno roko držal v zraku, z drugo pa mu poglaval kroglo v glavo. Sodišče je Dustrova obsodilo na smrt. Mož je sicer na vse mogoče načine skušal, rešiti si življenje, a nič ni pomagalo. V torek so ga vpricho tisoč in tisoč ljudij obesili.

Darila:

„Kepa“ v korist Ljubljani. Mestnemu magistratu ljubljanskemu došle so v korist po potresu prizadetemu prebivalstvu še sledeče zbirke v pisemskih znamkah: Tivka Mayer & comp. na Dunaju 1 gld. 80 kr., g. dr. Wachtel v Črnovicah 1 gld. 40 kr., iz Budimpešte 7 gld. 65 kr., iz Gorice 3 gld. 65 kr., iz Budimpešte 3 gld., iz Temešvara 2 gld. 90 gkr., iz Pečuha 2 gld. 70 kr., iz Zagreba 2 gld. 40 kr., z Dunaja 1 gld. 50 kr., iz Ljubljane 1 gld. 40 kr., iz Ljubljane 1 gld. 30, iz Velikega Varadina 1 gld. 15 kr., iz Budimpešte 95 kr. in iz Ljubljane 90 kr.

Uredništvu našega lista sta poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Dve „ciganki“ na „Slavčevi“ maskaradi 12 kron 4 vin., nabrale mej obiskovalci Ljubljanskega semaja. Živeli rodoljubni nabiralki in darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Novo mesto 22. februarja. Pri volitvi v peti kuriji je zmagala narodna stranka.

Dunaj 22. februarja. Včeraj je cesar vsprejel v avdijenci ministra vnanih stvari Goluchowskega in vojnega ministra Kriegshammerja.

Dunaj 22. februarja. Cesar je z najvišjim zahvalnim pismom podelil bivšemu predsedniku zbornice poslancev, baronu Chlumeckemu briljante k velikemu križcu Leopoldovega reda. Podpredsednika Kathrein in Abrahamowicz dobila sta komanderski križ Leopoldovega reda, pisarniški ravnatelj zbornice poslancev Halban dobil je naslov in značaj sekcijskega načelnika.

Dunaj 22. februarja. Cesar odpotuje v četrtrek na Cap Martin.

Atene 22. februarja. Nemške, angleške in ruske vojne ladije začele so bombardovanje na Grke pred Kanejo. Oddale so 70 strellov. Mnogo je mrtvih.

Atene 22. februarja. Kralj je izjavil poslanikom: Moje potrpežljivosti je konec! Sklenil sem, da si prisvojimo Kreto. Ukazal sem jo zasesti.

Atene 22. februarja. Kralj je imel nagovor na zbrani narod. Rekel je, da prilastivši si Kreto, izpolnjuje nalog helenskega naroda.

Narodno-gospodarske stvari.

— Javna licitacija. Dne 15. marca 1897 ob 2. popoldne se vrši v prostorih glavnega ravnateljstva „Monitor“ oficijal-a in državne tiskarne v Bukareštu radi dobave potrebnih državne tiskarne, papirja, klejnega papirja in pisemskih zavitkov, javna licitacija. Podrobnosti se lahko poizvedo v pisarni trgovske in obrtalske zbornice v Ljubljani.

Gospod Janez Hladnik, vikar na Črnem vrhu: Vaš „popravek“ se ne vzprejme, zategadelj smo ga vrgli v koš!

Proti revmatičnim bolečinam
uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirheumon lekarja Piccolijav Ljubljani
(Dunajska cesta), Cena steklenici 25 kr. 6 (44-7)

Ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno
pristno, čisto in sveže

Dorš. Med. ribje olje
ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr.,
dvojni 1 gld. — priporoča
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu. (92-6)

Štev. 53. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 777.

V torek, dne 23. februarja 1897.

Kot gost nastopi gospod Vaclav Beneš.

TRUBADUR.

Opera v štirih dejanjih. Spisal S. Camarano. Uglasbil G. Verdi.
Poslovenil A. Stritof. Dirigent g. Hilarij Benišek. Režiser
g. Jos. Noll.

Blagajni: a se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 8. uri.
Konec ob 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 25. februarja 1897.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Antona
K n a f e l c a zemljišče v Koritnici, (ponovljeno) dne 26. fe-
bruarja in 26. marca v Ilirski Bistrici.
Janeza Torjana posestvo v Harijah, cenjeno
1234 gld., dne 26. februarja in 26. marca v Ilir. Bistrici.

Meteorologično poročilo.

Februar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	746.9	5.5	sr. jz. h.	jasno	
21.	7. zjutraj	745.0	0.1	sr. sv. h.	oblačno	0.0
"	2. popol.	741.7	10.8	sr. jz. h.	jasno	
"	9. zvečer	740.8	6.4	sl. jz. h.	skoro obl.	
22.	7. zjutraj	742.0	3.0	sl. sv. h.	oblačno	5.0
"	2. popol.	743.2	7.7	sr. jv. h.	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 3.5° in 5.7°,
za 3.2° in 5.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	100 gld	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	50	"
Avstrijska zlata renta	123	—	"
Avstrijska krona renta 4%	100	—	"
Ogerska zlata renta 4%	121	80	"
Ogerska krona renta 4%	98	55	"
Avstro-ogerske bančne delnice	933	—	"
Švedske delnice	356	25	"
London vista	120	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	77 1/2	"
80 mark	11	75	"
90 frankov	9	54	"
Italijanski bankovci	45	05	"
C. kr. cekini	5	69	"

Konj ukraden

je bil v noči od 10. na 11. t. m. Juriju Oblaku v Pod-
gori, p. d. „pri Jurji pod Pogara“ ter gnan proti Žiram
in brčkone naprej proti Notranjski. Konj je ružave barve
(„folkast-brann“), na hrbtu pa ima črn jermen (dlako), po-
stave je bolj kratke in težke, na sprednjih nogah bolj plitvih
rog, sploh vseh 4 nog bolj težkih. Visok je 15 pestij, star
od 10—11 let. Kdor bi konja dobil ali kaj izvedel
o njem, naj to sporoči proti primerni nagradi
Juriju Oblaku v Podgori, pošta Gorenja vas. (306)

Komi, učenec ali učenka

vzprejmejo se v večjo trgovino z mešanim blagom.
— Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (289-2)

Dva voza

jeden za sejgarsko manufakturno blago, s streho prilično
urejen in z dvema zavorama, drugi za večjo parizarsko težo,
močna, nova, sta po nizki ceni na prodaj pri gospodu
Frau Paulinu v Št. Rupertu, Dolenjako. (282-2)

Gospodična ali vdova

ki je večja gospodinjstva, dobi takoj službo.
— Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Sloven-
skega Naroda“ (291-2)

Išče se kolar

z dobrimi spričevali v veliki občini Stari trg, vas Pudo-
b. Dotičnik dobi pod ugodnimi pogoji v najem 2 sobi za de-
lavnico ter tudi zraven stanovanje. Kolarnica je ob glavni
cesti, poleg kovačnice, gostilna in velika žuga. — Natančneje
izve se pri Fr. Vilar-ju, trgovcu v Pudo-
bi, Stari trg pri Raketu, Notranjsko. (302-1)

Agenti

kateri obiskujejo gostilničarje in zasebnike v provin-
ciji, mogó vzeti sboj zbirko lahko odvedljivih predmetov
za poznato hišo. Visoka provizija se jamči. Ponudbe
pod: „Agent 100“ — Hauptpost — restant, Graz. (292-2)

gld. 1.60 gld. 1.60

Mraza in mokrote branijo jedino le moje
svetovno-znane (3399-9)

častniško-konjske odeje

kateri priznavajo ekonomski, posestniki konj, grajski oskrb-
niki kot gorke, trpežne, nepokončljive konjske odeje.
Iste so jako velike, z živimi progami in bordurami oprem-
ljene in se tudi rabijo kot gorke posteljne odeje. Cena
je za vrsto A gld. 1.60 in za vrsto B gld. 2.—. Ru-
menodlakaste šakarske odeje s 6 različnimi progami
in bordurami, kompletno dolge in široke, 2 metra dolge,
1 1/2 metra široke, jako fine, gld. 3.50 komad. — Poši-
lja z jamstvom proti povzetju. Za neugajajoče se povrne
denar. Jediní kraj za naročila:

M. Rundbakin, Wien, II., Taborstrasse 35.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s
srednjeevropskim časom. (15-42)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Fransosfate, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
10 min. jutraj osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Fransos-
fate, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj.
— Ob 11. uri 50 min. dopoldne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osončni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na
Jasnu, Inomost, Bregeno, Gurh, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr,
Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osončni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee,
Ljubna, Celovec, Beljaka, Fransosfate. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne
osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Gurh, Bre-
genca, Inomosta, Zella na Jasnu, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osončni vlak s Dunaja, Ljubna,
Selsthal, Beljaka, Celovec, Fransosfate, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min.
svečer osončni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec,
Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 5. uri 52 min. po-
poldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri
50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri
30 min. svečer, ob 9. uri 56 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Prodajalka in pisarica

se išče za loterijo št. 28 v Radovljici.
290-2

Ubiranje klavirjev in poprave

oskrbnje (301-1)

K. LORENC

ubiralec klavirjev „Glasbene Matice“ in filharmonične družbe

Stari trg št. 26, I. nadstropje.

Ivan Marguč

stavbeni in pohištveni mizar
v Škofji Loki

izdeluje vse, kar se tiče stavbinskega in pohišt-
venega mizarstva, kakor okna, vrata, omare,
postelje itd., potem lednike (Eiskästen), mizar-
ske klopi po najnižjih cenah trajno in iz do-
brega suhega lesa ter se pripoča sl. p. n občinstvu
za v to stroko spadajoča dela. (293-2)

Josip Gruđen

c. kr. poštni asistent

(307)

Ivanka Gruđen roj. Polajnar

poročena.

Ljubljana

Sora

dne 22. februarja 1897.

Štev. 6139,

Razglas.

(294-2)

Pri mestnem knjigovodstvu ljubljanskem izpraznjeno je

mesto knjigovodje

s prejemki II. činov. razreda, event. služba revidenta s prejemki IV. činov.
razreda, oficijala s prejemki V. činov. razreda in asistenta s prejemki
VI. činov. razreda

Preside: za jedno ali drugo teh mest morajo dokazati, da so se izšolali
na kaki srednji šoli, ali na zavodu jim jednakem, ter da so prebili izpit iz
državnega računarstva in pa blagajniški izpit.

Prošnje, opremljene s potrebnimi izkazili, vložiti je predpisanim potem

do dne 5. marca letos

pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

10. dan februarja 1897.

Najboljši fabrikat:

I. kranjski lanenooljnati firnež
I. kranjsko čisto laneno olje
Siccativ-firnež (sušilo)

priporoča najceneje (130-9)

Adolf Hauptmann

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, laka in kleja
v Ljubljani, na Sv. Petra cesti.